

[H. P. Hansen (Præstø A.).]

senere Aar er opstaaet, gør stadig en Lovgivning som den her tænkte ønskelig. Formaålet med det foreliggende Lovforslag er saaledes det bedst mulige, idet Lovforslaget er et naturligt Led i den hidtidige Lovgivning paa dette Omraade, og jeg gør opmærksom paa, at der ved Fordelingen af de 2 Mill. Kr. tages Hensyn til de enkelte Kommuners Skattebyrder, Gældsforpligtelser og sociale Udgifter.

I det tilsvarende Lovforslag, der, som jeg allerede nævnte før, fremsattes den 3. Maj i Aar, var Skæringspunktet for de Kommuner, der kunde komme i Betragtning, sat ved en Beskatningsbrøk paa 70, medens nu 80 er Skæringspunktet. Jeg maa formode, at Anledningen til denne Ændring for den højtærede Indenrigsminister har været, at Erhvervenes økonomiske Forhold har bedret sig i nogen Grad siden da — heraf vel denne Stramning i Betingelserne, og formentlig er Stramningen saaledes velbegrundet. I hvert Fald kan det siges, at der ved denne Ændring i Betingelserne for at kunne faa Del i Midlerne vil kunne ydes saa meget mere Hjælp til særlig vanskeligt stillede Kommuner, idet Antallet af de Kommuner, der kommer i Betragtning, er dalet med 155 set i Forhold til det forrige Forslag i samme Retning. At København og navnlig Frederiksberg og Gentofte forlods skal undtages fra Fordelingen, er vel rimeligt, og at der tillige er en Del andre Kommuner, som ikke med Rimelighed kan forlange Støtte, er vel ogsaa selvfølgelig. Som Kommunalmand skal jeg indrømme, at den høje Beskatningsbrøk vel ikke er et uomstødeligt Bevis for, at Kommunens Skatteydere har vanskeligt ved gennem Skatter at klare Kommunens Udgifter, men Kommunernes Beskatningsbrøk har hidtil været vejledende for Ministeriet ved Fordelingen af de Midler, der hidtil er stillet til Raadighed til Hjælp for Kommunerne, og der kan næppe findes noget mere retfærdigt Fordelingsgrundlag. Een Ting kan man vist slaa fast, nemlig at Lovgivningsmagten har Pligt til at udligne det økonomiske Tryk, der hviler paa Befolkningen, saaledes at Skatteyderne saa vidt muligt er fælles om Byrderne uden Hensyn til, i hvilken Kommune de bor, og det er jo i Virkeligheden det, Lovforslaget tilsigter.

Den lille Købstadkommune, jeg har den Ære at virke i, har vistnok den laveste Beskatningsbrøk af samtlige Købstæder her i Landet, nemlig 53, og det er maaske derfor lidt af en Brutalitet at sætte mig til at anbefale dette Lovforslag, men jeg gør det

gerne, fordi jeg erkender, at Uligheden mellem Kommunerne med Hensyn til de økonomiske Byrder er for stor og derfor bør udlignes.

Der er ikke Anledning for mig til at komme dybere ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive Genstand for Udvalgsbehandling.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Edvard Sørensen: Det Lovforslag, vi behandler her, er jo i det væsentlige det samme, som vi behandlede sidste Foraar, og som formentlig af den højtærede Indenrigsminister blev fremsat som Modvægt mod det Lovforslag, mit Parti havde forelagt i Landstinget om at yde 10 Mill. Kr. til Sognekommunerne. Behandlingen sidste Foraar tydede ikke paa, at Indenrigsministeren nærede nogen særlig stor Kærlighed til sit eget Forslag, eftersom Regeringen ikke ønskede at føre Forslaget frem til anden Behandling i Folketinget. Indenrigsministeren udtalte ganske vist i sin Forelæggelsestale — det staar Sp. 893 —, at det ikke sidste Foraar lykkedes at faa fornøden Tilslutning til Lovforslaget. Det maa imidlertid bero paa en Fejlhuskning hos Ministeren. Hvis Ministeren vil læse Betænkningen fra sidste Foraar igennem, vil han se, at det deraf fremgaar, at vi fra mit Partis Side var meget velvilligt stemt over for Lovforslaget, men ønskede det behandlet sammen med det Lovforslag, mit Parti havde forelagt i Landstinget, og vi gjorde, hvad vi kunde, for i hurtigst muligt Tempo at føre Lovforslaget over i Landstinget. Regeringen standsede imidlertid Lovforslaget her i Folketinget, og det naaede, som jeg allerede har sagt, aldrig frem til anden Behandling. Saadan er Sandheden om dette Spørgsmaal og ikke som af Indenrigsministeren hævdet, at det ikke lykkedes at faa den fornødne Tilslutning til Lovforslaget.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger dels til Lovforslaget i sin Helhed og dels til de enkelte Paragraffer. Selve Tanken: at yde en Støtte til Kommunerne, bl. a. derigennem at man udjævner den Forskel, der er i de enkelte Kommuners sociale Byrder i Forhold til Bæreevnen, er mit Parti villigt til at arbejde med paa Løsningen af, men det vilde fuldt saa vel kunne løses dels ved det Forslag, mit Parti sidste Aar fremsatte i Landstinget om Lettelse af Amtsskatten og ved det ved anden Lejlighed fremsatte Forslag om at overføre